

Afscheid van Ernst Koper

Op 28 oktober is opnieuw een van onze collega's uitgeluid omdat hij met pensioen is gegaan. Deze keer was de beurt aan Ernst Koper. De afscheidsmiddag ¹⁾ bestond uit een officieel gedeelte met toespraken, gevolgd door een receptie waarop veel collega's en oud-collega's van Ernst hem de hand kwamen drukken.

De eerste spreker was Professor Chris van Weert, de directeur van het Onderwijsinstituut Exacte Wetenschappen. Chris trok een parallel tussen samenwerking op onderzoekgebied en (gebrek aan) samenwerking op onderwijsgebied. Het trots zijn op samenwerking op onderzoekgebied met collega's komt bijvoorbeeld tot uiting in de belangstelling voor Erdösgetallen. De beroemde Hongaarse wiskundige Erdös publiceerde met onnoemelijk veel over de hele wereld verspreide collega's gezamenlijke artikelen (509 namen!). Men geeft Erdös zelf het Erdösgetal 0, ieder die met hem samen een artikel geschreven heeft, krijgt Erdösgetal 1. Ieder die niet bij de voorgaande personen behoort maar een gezamenlijke publicatie heeft met een auteur met Erdösgetal 1 wordt Erdösgetal 2 toegekend, etcetera (voor meer informatie, bezoek de website <http://www.oakland.edu/enp/>). Chris vond het jammer dat op onderwijsgebied er niet een dergelijke voorbeeldvorming bestaat en pleitte voor het toekennen van een Kopergetal. Mensen zouden er trots op moeten zijn op onderwijsgebied samen te mogen werken en te leren van een uitmuntend docent als Ernst. Als blijk van grote waardering benoemde hij Ernst tot lid van verdienste van het Onderwijsinstituut Exacte Wetenschappen.

Zowel de dekaan van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica, Professor Karel Gaemers, als docent Roald Ramer (die niet lijfelijk aanwezig kon zijn maar een toespraak op

---

¹⁾ Voor foto's van de middag zie

<http://staff.science.uva.nl/thk/pictures/afscheidKoper/afscheidKoper.html>

en <http://staff.science.uva.nl/thk/pictures/afscheidKoper2/afscheidKoper2.html>

papier had gezet), waren vol lof over Ernst. Natuurlijk over zijn didactische kwaliteiten, maar ook over zijn toegankelijkheid voor de studenten. Beide sprekers kunnen het weten want ze hebben Ernst van nabij meegemaakt, Karel bij de natuurkundigen en Roald, die Ernst vergeleek met de GVR (de Grote Vriendelijke Reus) uit het kinderboek van zijn naamgenoot Dahl, bij de actuarissen en econometristen. En het aantal studenten dat les van Ernst heeft gehad moet in de duizenden lopen.

De schrijver van dit stuk, al meer dan 15 jaar zijn kamergenoot, memoreerde dat Ernst niet altijd de formele weg bewandelt. Bij de VPW, de vakgroep propedeutische wiskunde, werden alle tentamens twee keer nakeken: een eerste correctie, gevolgd door een tweede. Ik vond dat een verspilling van tijd en had al een keer een officieel voorstel gedaan op onze wekelijkse werkbijeenkomst om die tweede keer te schrappen. Ik kreeg geen poot aan de grond, dat kon niet, er mocht geen fout over het hoofd gezien worden. Tot Ernst een keer bij de normering van een statistiektentamen (die waren het ergst met al die rekenpartijen) zo'n beetje nonchalant in de kantlijn schreef: tweede correctie mijns inziens niet nodig. Binnen een jaar was het dubbele nakijken overal verdwenen! Ernst, ik ben er je nog dankbaar voor.

Ernst is altijd bescheiden geweest als het om onderzoek ging. Hij nam dan ook zelf het initiatief om zijn aanstelling als universitair docent te veranderen in een toegevoegd docentschap want hij vond het buitengewoon vervelend elke keer voor het jaaroverzicht onder het kopje onderzoek te moeten zeggen dat hij zich weer verdiept had in de theorie van de differentiaalvergelijkingen. Als toegevoegd docent werd hij beoordeeld op zijn onderwijs en zijn opvatting was dat door een royale portie daarvan op zich te nemen hij onderzoeksruimte schiep voor andere collega's.

Ernst is ook een wijs man. In 1989 verhuisden we van het gebouw tegenover Kriterion naar Euclides. De beschikbare ruimte werd veel minder en Ernst en ik besloten zonder daar ook maar twee zinnen aan vuil te maken dat wij kamergenoten zouden worden: we gingen van twintig vierkante meter elk naar twaalf vierkante meter samen! Ik had graag een zonnige kamer op het zuiden gehad,

maar dat ging niet door: daar maakte Ernst een breekpunt van, hij wilde aan de schaduwkant zitten. We zitten dus aan de noordkant van het gebouw met in de verte uitzicht op Artis en dichterbij op huize Sint Jacob waar we kunnen zien hoe we later misschien zullen wonen. Maar het is er in de zomer lekker koel, veel beter dan aan de andere kant van het gebouw. Wijze Ernst!

Directeur Jan Wiegerinck van het KdV Instituut keerde met ons terug naar de jaren 70 toen hij als jong student wel eens op het secretariaat bij propedeutische wiskunde kwam en daar tussen de middag een stel oudere heren (plusminus 35 jaar oud) onder het genot van een rokertje de lunchpauze al bridgend zag doorbrengen. Ondenkbaar nu: onderwijs is veel intensiever geworden en kost meer tijd, en wie nog roken wil moet naar buiten. Jan was net als de andere sprekers zeer te spreken over Ernst's onderwijs, hij was docent van het jaar en hoorde vaak tot de genomineerden voor die uitverkiezing. Bij de opleiding Medische Informatiekunde gingen ze overal akkoord mee, als Ernst de verantwoordelijke docent maar was. Tot slot memoreerde Jan het feit dat Ernst in de scheikunde afgestudeerd is. Ernst heeft daar naar eigen zeggen nooit veel mee gedaan. Maar hij heeft volgens Jan, met alle inzet en werkkraft iets gedaan waar alle alchemisten alleen maar van konden dromen: van Koper goud gemaakt! Namens collega's en oud-collega's bood hij Ernst een kado aan: een zeer uitgebreide collectie van postzegelcatalogi.

Als laatste onderdeel van dit officiële deel van de middag sprak Ernst zelf een dankwoord uit. Toegelicht met illustraties uit de scheurkalender van Peter van Straten liet hij zien dat hij steeds een plezierige tijd heeft gehad op het Roeterseiland. Ook toonde hij enkele voorbeelden uit zijn motiefverzameling van postzegels (die begon met een Griekse zegel met de stelling van Pythagoras er op). De catalogi zullen daarbij vaak geraadpleegd gaan worden. Ze zullen daardoor een mooie herinnering aan zijn UvA-tijd zijn.

En toen was het tijd voor de borrel!

Ernst, het ga je goed!

Peter de Paepe